

СКАНДИНАВСЬКІ ВІСТІ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОРГАН
УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

SKANDYNAVSKI VISTI

INFORMATIONSTIDSKRIFT FÖR
FÖRENINGEN UKRAINSKA SÄLLSKAPET

FÖRENINGEN UKRAINSKA SÄLLSKAPET

BOX 32

СТОКГОЛЬМ 101 20 STOCKHOLM

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

Над нашою поневоленою Батьківщиною нависають чорні хмари московської неволі. Послідовно й поступенно старається московський імперіялізм до щенту викоренити все що хочби крихітку проявляло нашу національну тотожність. Під кличем що культура має бути: "національна по формі, але соціялістична по змісту" проводить комуністична Москва послідовно несамовиту русифікацію.

На самому ділі, то сучасна московська політика супроти України та других народів союзної імперії являється на багато більше підлою, та ганебною від політики білих царів. Бож царі, коли забороняли все що не було російське, ганебно, але відкрито забороняли. Сьогоднішні кремлівські вожді підло й підступно винищують все що не вподобу Москві.

Задля того обовязком усіх українців, які проживають в вільному й демократичному світі робити все, щоб поборювати московсько-російський шовінізм, відкривати злочини Москви й тим дати нашим братам на рідних землях моральну піддержку. Це дасть їм віру й силу в боротьбі спротиву проти окупанта, і тим заразом вкладом в нашої визвольній боротьбі за незалежну державу.

По всьому вільному світі, де тільки бється українське серце, будемо святкувати Тисячоліття Хрищення Руси-України. Цей ювілей старається Москва брехливо переробити на свій лад. Для нас очевидно слід показати світовій громадскісті правду про наше минуле. Щоб належно й гідно підготувити Ювілей Тисячоліття Хрищення Руси-України скликає Управа Української Громади в скандінавії на II-гий З'їзд УКРАЇНЦІВ СКАНДИНАВІЇ.

З'їзд відбудеться в місті Мальме в співпраці з Філією нашої Громади-УКРАЇНСЬКО-ШВЕДСЬКОЇ СПІЛКИ в МАЛЬМЕ в днях 8-9 вересня 1984 року. Програма II-го З'їзду УКРАЇНЦІВ СКАНДИНАВІЇ на слідуєчих сторінках .

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В СКАНДИНАВІЇ

Редакція не приймає матеріалів не підписаних автором, і застерігає за мобою право скорочувати статті і правити мову. Статті підписані автором, висловлюють його власні погляди, а не погляди редакції. Передруки дозволяються за поданням джерела.

ДО УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН СКАНДИНАВІЇ -
- ШВЕЦІЇ, ДАНІЇ, НОРВЕГІЇ И ФІНЛЯНДІЇ -

З А П Р О Ш Е Н Н Я

На доручення Головної Управи Української Громади на Скандинавію й в імені Українсько-Шведської Культурної Спілки в Мальме, оцим маємо шану запросити В А С з Родиною на З'їзді УКРАЇНЦІВ СКАНДИНАВІЇ й рівночасно на урочистості в з'язку з АРХИПАСТИРСЬКОЮ ВІЗИТАЦІЄЮ В ШВЕЦІЇ, В МІСТІ МАЛЬМЕ - ПРЕОСВЯЩЕНІШОГО АРХИЄПІСКОРА УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ АНАТОЛІЯ ДУБЛЯНСЬКОГО.

Ці знаменні події відбудуться в місті М а л ь м е в днях 8 - 9 вересня 1984-го року. З'їзд УКРАЇНЦІВ СКАНДИНАВІЇ розпочнеться в суботу 8-го вересня 1984-го року о годині 12⁰⁰ в Українській Домівці при вулиці-Брантевікsgatan 4, Мальме.

Головною темою цього З'їзду є обговорення справи підготовки до зустрічі й проведення Ю В І Л Е Ю 1000-ліття Хрищення Руси-України в 1988 році.

Офіційна Зустріч з ЙОГО ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНСТВОМ-ВЛАДИКОЮ АНАТОЛІЄМ буде мати місце в Церкві Святих Кирила й Мефодія /Сербська Церква в місті Мальме, при вулиці Цедергата-тан 4/, в неділю, 9 вересня о годині 10-тій.

Святочна програма того дня проходить за наступним порядком:

Година 9.³⁰ Традиційне Привітання ВЛАДИКИ в Церкві
Година 10.⁰⁰ Архисрейська Служба Божа - Божественна
Літургія.

Цю Урочисту Архисрейську Службу Божу відправить ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНІШИЙ ВЛАДИКА АНАТОЛІЙ ДУБЛЯНСЬКИЙ в асисті двох священників: Протоієрея Григорія МАТВІЄНКА та отця пароха Мефодія Л А З И Ч А. Після Служби Божої буде прийняття ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНІШОГО ВЛАДИКИ й супроводячих ЙОГО духових Отців, як і всіх присутніх з обідом, в нашій Домівці.

Тут подаємо до відома, що наш ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНІШИЙ
ВЛАДИКА АНАТОЛІЙ буде присутнім на З'їзді Українців Скан-
динавії, як почесний гість З'їзду.

Перші відвідини ВЛАДИКИ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ нас в Скандинавії - це неповсякденна подія!
Тому нехай ніхто з нас не буде байдужим до цієї нагоди щоби
гідно вшанувати Досгойного Гостя, як також чисельно взяти уча-
сть у З'їзді Українців Скандинавії.

В залученні повідомляємо, що ціна за обід буде прибіл. 50:- корон для дорослих,
а для дітей знижка на 50 %.

Господар Домівки забезпечить прохарчуванням шановних
Присутніх З'їзду також в суботу, 8-го вересня, на тих самих
умовах як ось згадано вище.

Просимо наших шановних Громадян заздальгідь зголошу-
ватись листовно на адресу Української Домівки, або телефоні-
чно: Григорій Горин -040/91 29 57, Сем'янів Петро -040/27 16 59
та Сем'янів Микола - 040/18 30 20.

Всіх щиро вітаємо !

За Управу Українсько-Шведської Культурної Спілки в Мальме.

Григорій Горин
Голва: Григорій Горин

М. Сем'янів
За Писаря: Микола Сем'янів

I N B J U D E N

HÄRMED INBJUDER VI ALLA MEDLEMMAR OCH VÄNNER TILL II-a UKRAINSKA
KONGRESSEN I MALMÖ, den 8-9 september, Branteviksg. 4. Tel. 040/236833

Світовий Конгрес Вільних Українців

WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS
CONGRES MONDIAL DES UKRAINIENS LIBRES
CONGRESO MUNDIAL DE UCRANIOS LIBRES
WELTKONGRESS DER FREIEN UKRAINER
CONGRESSO MUNDIAL DOS UCRANIANOS LIVRES

Secretariat: 2118 A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8 Tel. (416) 762-1108

12-го липня 1984

До Хвальної Редакції

Вельмишановні Пані і Панове!

Президія СКВУ просить подати залучений матеріал до друку у Вашому часописі.

Щиро дякуємо за Вашу ввічливу співпрацю.

За Бюро СКВУ

Х. Кльковська

Христина Кльковська
секретарка бюро СКВУ

Від редакції СКАНДИНАВСЬКИХ ВІСТЕЙ.

Квартальник СКАНДИНАВСЬКІ ВІСТІ не великий, но все таки стараємось бути нашим інформаційним органом, передовсім на нашому терені- Скандінавії. Очевидно, що ані не можемо, ні не хочемо вести "провідну роль" нашої преси в діаспорі, но всеж таки маємо прохання до всіх наших ОБ'ЄДНАНЬ, ОРГАНІЗАЦІЙ, ПАРТІЙ і ВИДАВНИЦТВ -ПРЕСИ, а зокрема до СКВУ:

Ми радо передруковуємо матеріали та інформації відусіх, але для нас буде на багато дешевше й вигідніше якщо, за виїмком звичайних друкованих часописів, тобто ВСІ матеріали писані машинкою будуть:

1. ПИСАНІ НА ПАПЕРІ РОЗМІРІВ А4, з "належним" відступом-маргінесом на обі сторони!
2. Висилані в конвертах тогож розміру- не складувані!! Відтак дуже ВАЖНЕ
3. Висилайте ЧИТКІ матеріали, які зразу можна ПЕРЕБИВАТИ, а не погані КОПІЇ!!!

Комітет НАУКОВОГО КОНГРЕСУ В ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ

Пресова інформація ч.1

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРЕДСТАВНИКІВ УСІХ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВИХ УСТАНОВ У ДІЯСПОРІ ПОКЛИКАЛА ОКРЕМИЙ КОМІТЕТ ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВОГО КОНГРЕСУ В ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ (988-1988)

В днях 11 - 13 травня 1984 р. рада в приміщенні Українського Вільного Університету в Мюнхені Конференція для покликання Комітету для організації НАУКОВОГО КОНГРЕСУ В ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ; в нарадах взяли участь 8 умандатованих делегатів з Італії, З'єдинених Держав Північної Америки, Канади, Німеччини та Франції, які репрезентували 15 науково-дослідних та науково-навчальних установ та їх координаційних осередків при СКВУ; 16-та установа була репрезентована обсерватором. Дві дальші установи співдіяли при підготові Конференції, але не мали змоги вислати делегата.

Конференція відбулася за заохотою та благословінням Українських Церков - після дуже ґрунтовної п'ятимісячної підготовки. Вона почалася від паралельних св. літургій в наміренні успішности нарад, які служили: в каплиці Екзархії Преосв. Владика Платон в асисті оо. Митрати проф. д-ра І. Музички та о. Йоакима Джурджара, а в домашній каплиці УВУ с. митроф. протопресвітер Палладій Дубицький. Після відправ Владика й Отці Палладій і Іван приступили до соборного Молебня, після якого Преосвящений Платон сказав коротку, але дуже змістовну й сердечну гомілію із побажаннями для нарад. Конференцією керувала Президія в складі: проф. д-р Володимир Янів (УВУ), як голова; проф. д-р А. Жуковський (НТШ в Європі, Франція) та проф. д-р Д. Штогрин (ТУБА, Асоц. Унів. Професорів, Урбана, ЗДА), як його заступники; оо. Митрати проф. д-р І. Музичка (УКУ, УБНТ, Рим) та протосрей д-р Г. Удод (Колегія св. Андрея, Вінніпег), як члени; секретарювали: д-р В. Маруняк (УІТ) та д-р Б. Кузь (обоє з Мюнхену). На вступі зачитано привіти із благословінням для Конференції від Впреосв. Архiepіскопа Анатолія Дублянського (Німеччина) від УАЦП та від Преосв. Єпископа Михаїла Гринчишина, ЧНІ (Франція) від Секретаріату Центрального Ювілейного Комітету УКЦ. Владики висловили в своїх привітах радість із екуменічного підходу при організації й переведенні Конференції та виявлення щирого братнього єдиномислия в часі заходів при її скликуванні.

Після докладного проаналізування звіту про працю підготовчої Комісії на тлі попередніх домагань дійти до спільного комітету наших наукових установ та після застанови над профілем запланованого Конгресу визначено напрямні для правильника, що його проєкт подав В. Янів, а доповнила Комісія в складі: о. протосрей Удод, проф. д-р М. Маруняк (УВАН, Канада) та проф. д-р Д. Штогрин. Після узгодження й акцептування Правильника приступлено до підписання акту заснування перманентного Комітету, який

з огляду на його історичну вартість подаємо повністю, тим більше, що ньому є названі всі партиципуючі установи та всі підписи.

Комісія, яка співдіяла при опрацюванні правильника, у консультації з о.проф.д-ром І.Музичкою зайнялася також узгодженням складу Комітету та укладенням "Постанов Конференції для заснування Комітету"; ці постанови також долучуємо до загальної інформації, зокрема з огляду на подання в них повного складу обраного Комітету, засад співдії з Церквами та християнськими об'єднаннями, як теж повного складу пропонованої Почесної Президії. В постановах підкреслено зокрема екуменічний характер Комітету та його включення у систему СКВУ.

Після вичерпання організаційно-формальних справ розглянено докладно на Конференції пропоновані схеми наукової праці за поодинокими ділянками досліді та намічено керівників фахових комісій, які мають схеми докладніше опрацювати та намітити авторів для тем чи проблем. Список всіх запроєктованих комісій є поданий також у "Постановах", разом із запроєктованими "координаторами", що мають працю заініціювати і в порозумінні з членами Комісій визначити голов для покликання їх Президією.

Наприкінці продискутовано ще етапи підготовки Конгресу та його поодиноких Сесій з пропозиціями, де мали б відбуватися Сесії чи Симпозіуми. Зокрема багато уваги присвячено питанню поступового видавання матеріалів Конгресу чи наукових праць, зв'язаних із Ювілеєм.

Конференція відбулася дуже по-діловому, в дружній атмосфері, яка впливала з глибокого бажання знайти найкращі розв'язки для поставлених проблем в дусі екуменізму й справжнього соборництва у важких умовах нашого розсіяння у цілому світі.

Наради закінчилися соборним Благодарственным Молебнем в сослуженні о.мироф.протоєрея д-ра Григорія Удода (який сказав на прощання декілька теплих слів) та о.проф.д-ра Івана Музички.

Варто ще відзначити, що у вечірніх годинах відбувалися наради Сенату УВУ, щоб якнайкраще згармонізувати співдію із покликаним до життя Комітетом, як теж нарада професорів УВУ із ЗДА для підтримання зв'язку з установами цього терену, які увійшли у склад Комітету. Таким чином наради були не тільки ділові й дружні, але й дуже інтенсивні, щоб якнайбільше використати розмірно короткий час.

В доповненні загальної підсумовуючої інформації даємо два документи, що загальні дані доповнюють детальнішими подробицями, а саме: Основоположним Актом покликання до життя Комітету та Постановами Конференції. Підписи під Актом є у двох формах: факсиміле оригінальних підписів з рівнобіжним машинописним поданням підписів, як вони були покладені на документі.

АКТ ЗАСНУВАННЯ КОМІТЕТУ

УКРАЇНСЬКІ НАУКОВО-ДОСЛІДНІ Й НАУКОВО-НАВЧАЛЬНІ УСТАНОВИ:

1. Колегія св. Андрея (Вінніпег)
2. Наукове Товариство ім. Т.Шевченка в Європі (Сарсель)
3. " " " у ЗДА (Нью-Йорк)
4. " " " у Канаді (Торонто)
5. та їх Головна Рада (Нью-Йорк)
6. Свято-Софіївська Семінарія (Бавнд Брук)
7. Товариство Українських Бібліотекарів (ТУБА, Урбана)
8. Українська Асоціація Університетських Професорів Америки
9. Українська Вільна Академія Наук у Канаді (Вінніпег)
10. Українське Богословсько-Наукове Товариство (УБНТ, Рим)
11. Українське Історичне Товариство (УІТ, Кент)
12. Український Вільний Університет (УВУ, Мюнхен)
13. Український Католицький Університет (УКУ, Рим)

рішили за посередництвом своїх мандатованих Делегатів на пленарному засіданні в приміщеннях Українського Вільного Університету в Мюнхені в днях 11 - 13 травня 1984 р. покликати окремий Комітет для переведення НАУКОВОГО КОНГРЕСУ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ (988-1988).

В підготові нарад брали участь:

14. Дослідно-Науковий Центр ОО.Василіян (Рим, Анналекта) та
15. Українська Понтифікальна Колегія св.Йосафата (Рим),

надсилаючи на зібрання проекти схем.

Акт приступлення до Комітету, після схвалення правильника Комітету, засадничих постанов та намічення дальшої дії Комітету, підписали делеговані й мандатовані представники:

1. проф.д-р Аркадій Жуковський (НТШ в Європі)
2. Д-р Володимир Маруняк (УІТ)
3. проф.д-р Михайло Марунчак (УВАН, Канада, Наукова Рада при СКВУ)
4. о. проф.д-р Іван Музичка (УКУ, УБНТ)
5. д-р Богдан Стебельський (НТШ Канада, Рада Української Культури при СКВУ, особисто, а з уповноваження НТШ ЗДА, Гол.Рада НТШ)
6. о. протоєрей д-р Григорій Удод (Колегія св.Андрея, Вінніпег)
7. проф.д-р Дмитро Штогрин (ТУБА, Укр.Асоц.Унів.Проф., Урбана)
8. проф. д-р Володимир Янів (УВУ, Мюнхен)

Як обсерватор брав участь від УВАН проф. д-р Ярослав Пеленський (9.) (УВАН, США).

Крім того в нарадах брали участь в характері референтів чи координаторів Комісії, співорганізаторів та секретарів:

1) проф.д-р Микола Богатюк (Сиракюзи), 2) проф.д-р Григорій Васильович (Мюнхен), 3) mgr. Андрій Гайдамаха (Мюнхен), 4) о.архипресв. Палладій Дубицький (Мюнхен), 5) проф. mgr. Володимир Кальваровський (Мюнхен), 6) проф. д-р Ігор Качуровський (Мюнхен), 7) дипл.інж.Юрій Ковальчук (Гейнвер), 8) доц. д-р Володимир Косик (Париж), 9) проф. д-р Богдан Оседчук (Берлін), 10) Мирослава Пашник (Мюнхен), 11) д-р Богдан Кузь (Мюнхен), а Його Експ.Преосв.Владика Платон (12) відправив соборний молебень у сослуженні Отців.

Зголошення дальших установ ,що відповідають постановам правильника,
є вільне.

Члени Комітету ратифікують приєднання після ознайомлення із поста-
нозами наради до шости місяців,згідно з т.2 правильника.

Мюнхен ,13 травня 1984 р.

Підписали:

- а. Делегати –основники: Володимир Янів
Дмитро Штогрин
о.Григорій Удод
А.Жуковський
о. І.Музичка
Богдан Осадчук
Михайло Марунчак
Богдан Стебельський
Володимир Маруняк

- б. Приявні в часі підписування акту
референти,кореференти і секретарі:

Микола Богатюк
Григорій Васькович
Володимир Косик
В.Кальваровський
А.Гайдамаха
Ю. Ковальчук
Я.Пеценський /обсерватор/
І.Качуровський
Богдан Кузь

ПОСТАНОВИ КОНФЕРЕНЦІЇ ДЛЯ ЗАСНУВАННЯ КОМІТЕТУ
НАУКОВОГО КОНГРЕСУ В ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ
РУСИ-УКРАЇНИ

1. Зібрані на установчій конференції в Мюнхені в днях 11 - 13 травня 1984 р. представники українських наукових організацій та інституцій в діаспорі:

- 1) Колегія св. Андрея (Вінніпег),
- 2) Наукове Товариство ім. Шевченка в Європі (Сарсель),
- 3) " " " у США (Нью-Йорк),
- 4) " " " в Канаді (Торонто),
- 5) Головна Рада НТШ (Нью-Йорк),
- 6) Наукова Рада СКВУ (Торонто),
- 7) Рада для Справ Культури СКВУ (Торонто),
- 8) Свято-Софійська Семінарія (Бавнд Брук),
- 9) Українська Асоціація університетських професорів у США,
- 10) Українська Вільна Академія в Канаді (Вінніпег),
- 11) Українське Бібліотечне Товариство Америки (Урбана),
- 12) Українське Богословсько-Наукове Товариство (Рим),
- 13) Українське Історичне Товариство (Кент),
- 14) Український Вільний Університет (Мюнхен),
- 15) Український Католицький Університет (Рим), як члени-засновники,
- 16) Українська Вільна Академія Наук (Нью-Йорк), як обсерватор,

створили Комітет для підготовки Наукового Конгресу 1000-ліття Хрищення Руси-України 988-1988. З Комітетом співдіяли при підготові нарад, надсилаючи проекти "схем":

- 17) Дослідно-Науковий Центр оо. Василіян (Рим, "Анналекта") та
- 18) Українська Понтифікальна Комісія св.Йосафата (Рим, Джанікольо).

2. Конференція прийняла правильник праці Комітету для організації Конгресу й видання збірників його нарад та інших матеріалів, зв'язаних з 1000-літтям Хрищення Руси-України.

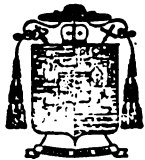
3. До керування працею Комітету вибрано Президію у складі:
проф.д-р Володимир Янів - Голова,
о. проф.д-р Іван Музичка - Заступник Голови,
о. проф. Олег Кравченко - Заступник Голови,
Представник Євангелицької Церкви - Заступник Голови (зарезервоване місце),
проф.д-р Григорій Васькович - Секретар,
д-р Володимир Маруняк - Голова Фінансової Комісії,
Преосв. Владика Володимир Дідович - Організаційний Референт.

4. Конференція продискутувала схеми тем доповідей наукових сесій Конгресу і створила такі їхні Комісії:
Історична (Координатор проф.д-р Аркадій Жуковський),
Правнича (" о. проф. Ізидор Патрило),
Літургічна (" о. проф.д-р Іван Музичка),
Мовна (" проф.д-р Олекса Горбач),
Мистецька (" д-р Богдан Стебельський),
Літературна (" проф.д-р Ігор Качуровський).

Склад Комісій доберуть Координатори. Після уконституювання Комісії запропонують Президії Голов і їх помічників.

5. Конференція постановила запросити до Почесної Президії Комітету таких осіб:
Блаженніший Патріярх Йосиф,
Блаженніший Митрополит Мстислав,
Блаженніший Митрополит Андрей,
Високопреосвященний Митрополит Максим,
Високопреосвященний Митрополит Степан,
Адвокат Петро Саварин - Президент СКВУ.
6. Почесна і Ділова Президії Наукового Конгресу в Тисячоліття Хрищення Русь-України (988-1988) та його сесії будуть сформовані пізніше.
7. Комітет працює в системі СКВУ, інформуючи про свою працю Президію СКВУ через Наукову Раду, яка співпрацює з Радою для Справ Культури СКВУ.
8. Конференція винесла низку рішень, на підставі яких Комітет приступив до діяльності. Конференція звертається до українського громадянства в діяспорі з проханням підтримати працю Комітету при реалізації його планів.

АПОСТОЛЬСЬКА ЕКЗАРХІЯ
для
Українців католиків візантійського обряду
в Німеччині

Мюнхен 80, дня 18 липня 1984
Schönbergstraße 9
Schliebfach 127
Tel. 98 33 98

ч. 640/АЕ

До
Хвальної Головної Управи
Української Громади на Скандинавію
в М а л ь м е

Хвальна Управо,

З приємністю ми довідались, що З'їзд Українців Скандинавії
відбудеться в місті Мальме в днях 8.-9. вересня, ц.р.

Радіємо, що головною точкою З'їзду буде обговорення справи
підготовлення до зустрічі й проведення Ювілею 1000-ліття
Хрищення Руси-України в 1988 році.

З цілого серця уділяю усім присутнім Архиєрейське Благосло-
вення і запевняю про молитви в наміренні щасливого переве-
дення Вашого З'їзду.

Мило згадую нашу цьогорічну стрічу й щераз дякую за Вашу
прихильність і увагу підчас мого перебування між Вами.

Щераз благословлю усім добром і

остаюсь в Христі

Єпископ

Апостольський Екзарх

Світовий Конгрес Вільних Українців

WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS
CONGRESO MUNDIAL DE UKRAINIENS LIBRES
CONGRESO MUNDIAL DE UCRANIOS LIBRES
WELTKONGRESS DER FREIEN UKRAINER
CONGRESSO MUNDIAL DOS UCRANIANOS LIVRES

Secretariat: 2118 A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8 Tel (416) 762-1108

Президія СКВУ відбула наради (СКВУ - Торонто)

Для 29-го червня н.р. Президія СКВУ відбула своє чергове засідання в приміщенні Бюро Секретаріату в Торонто. Засіданням провадив Президент СКВУ Петро Саварин з Едмонтону. В засіданні взяли участь члени Президії пані М. Квітковська, С. Савчук і О. Ковальська та панове В. Кирілюк, М. Барабаш, сен. П. Дзюк, Л. Філь, Ф. Мартинюк, Б. Домішній, як також Голова Суспільної Служби З. Дуда та Я. Соколик речник Комісії Преси та Інформації.

Перед відкриттям наради, інж. Бабич з Торонта передав Президії збірку матеріалів відносно деколонізації СРСР. Збірку цю Президія передасть Комісії Деколонізації СРСР для використання у своїй праці. Засідання перевів Президент ділово в дружній атмосфері. Полагоджено ряд біжучих справ та вислухано звітів поодиноких діловодів.

Л. Філь подав обширний фінансовий звіт за останні 6 місяців, який показує що фінансова підтримка громади для праці СКВУ покращала. Сен. П. Дзюк повідомив про підготовчу працю Комісії Прав Людини до міжнародної конференції в Римі та Сенегал. Комісія теж підготувала до друку відповідні матеріали які опрацював проф. Боцюрків з Оттави.

Голова ОБУЖО, пані Др. Квітковська звітувала про акції Декади Української Родни, та про заплановану участь жіноцтва у міжнародній конференції в Найробі в Кенії. На прохання Пані Др. Квітковської допомогти фінансово делегаткам до Кенії, Президія погодилась дати таку підтримку, якщо будуть на це фонди. Представники українських громад в Південній Америці запросили Президента СКВУ, П. Саварина на відвідини. Президія попросила Президента щоб запрошення прийняв та одобрила його прелімінарний 6-тижневий маршрут країн Аргентини, Парагваю та Бразилії. З. Дуда звітував про працю Суспільної Служби. Він ствердив що через брак особистого зв'язку з деякими країнами немає доброї співпраці в Централі і вірить, що поїздка Президента до Південної Америки допоможе цій справі.

Я. Соколик звітував за Комісією Преси та Інформації. Повідомив, що в Торонто створено гурток преси. Першим завданням цих молодих людей є точно слідкувати за усією англомовною пресою та журналами та реагувати на позитивні та негативні згадки чи статті, які мають відношення до нас тут чи України. Гурток цей підготує канцелярське число. "Наследетер" перед наступною пленарною сесією СКВУ. Багато уваги присвячено програмі на засідання Поширеної Президії, яке відбудеться в днях 17-18 серпня н.р. в Торонто. Головніші точки це: декада української родни, Бюро СКВУ при ООН в Нью Йорку, акція деколонізації СРСР, Оттавська конференція в обороні людських прав, придбання фондів для праці СКВУ публікації СКВУ та другі.

Генеральний Секретар М. Барабаш повідомив про кошти та проблеми у зв'язку з виданням "Вісника" та про плани підготовки та зміст наступного числа який появиться під кінець цього року. Після запитів та висчерпання поточних справ Президент закрив засідання.

Світовий Конгрес Вільних Українців

WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS
CONGRES MONDIAL DES UKRAINIENS LIBRES
CONGRESO MUNDIAL DE UCRANIOS LIBRES
WELTKONGRESS DER FREIEN UKRAINER
CONGRESSO MUNDIAL DOS UCRANIANOS LIVRES

Secretariat: 2118 A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8 Tel. (416) 762-1108

СПІЛЬНИЙ КОМУНІКАТ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ І УКРАЇНСЬКОЇ СВІТОВОЇ КООП.РАДИ

В п'ятницю, дня 29 червня 1984р. відбулась зустріч-конференція членів Президій - Світового Конгресу Вільних Українців і Української Світової Кооперативної Ради в особах:

п.п.: Президент СКВУ - др.Петро Саварин, Заст. Президента Секретаріату СКВУ - др. Василь Кирилюк, Генеральний Секретар - інж. Мирон Барабаш і кооператорів: - Голова Української Світової Кооперативної Ради дир. Омелян Плешкевич, Президент Централі Українських Кооператив Америки в ЗСА - інж. Дмитро Григорчук, Голова Української Кооперативної Ради Канади - Василь Ситник, член Контрольної Комісії УСКР - Павло Олексюк.

Вважаючи Світовий Конгрес Вільних Українців найвищою репрезентацією Українців в країнах вільного світу, ВИРАЗНИКОМ та КООРДИНАТОРОМ українських збірних національних стремлень зі завданням реалізувати ті збірні зусилля, - приявні на конференції вважають одною з важливіших справ зі збірних зусиль потребу матеріальних ресурсів.

Світовий Конгрес Вільних Українців звертається з проханням до провідів: українських церков, центральних краєвих та місцевих організацій та УСІХ УКРАЇНЦІВ у вільному світі піддержувати та ставати в ряди українських кооперативів.

Українська Кредитова Кооперація має великі можливості розбудови української економіки в поодиноких країнах поселення. - За останніх 30 років Кредитові Кооперативи здобули 600 міль. майна та біля 120 тис. членів. Ощаджуймо, позичаймо та розбудовуймо український кооперативний рух - творім українську матеріальну базу.

Українська Світова Кооперативна Рада звертається до краєвих кооперативних Провідів та їхніх членів - поодиноких кооператив відкрити ощадноствів конта для СКВУ, активно включитися в організування фондів для праці Світового Конгресу Вільних Українців та тим самим уможливити поодиноким членам скласти свої датки на розбудову діяльності Світового Конгресу Вільних Українців.

Перед нами велике завдання-вимога: - зміцнити внутрішньо-громадське життя та українську економічну базу, які стануть великим опертям наших зусиль у служінні українському народові так в країнах поселення як і на рідних землях.

Др. Петро Саварин
Президент СКВУ

Омелян Плешкевич
Голова УСКР

НАЦІЯ, ЯКА ЗАНИКАЄ

"Одна з найбільших націй Європи знаходиться в стані повільного зникання. І це нечуване, майже неймовірне явище відбувається на очах усього світу й світ цього не зауважує, - писав чеський публіцист Мілян Кундира в "Тзе Нью Йорк Рев'ю оф Букс".

Нація, на яку натякає Кундера - це Україна, країна, що простором є більшою ніж Франція, з населенням понад 50 мільйонів людей.

Що, властиво, означає це "неймовірне явище", про що говорить Кундера, можна створити собі докладну уяву на підставі французького місячника "ЛЯ АЛЬТЕРНАТИВ", що присвятив питанні України велику частину в своєму останньому числі /травень-серп/.

+ + + +

"Комуністи не завжди вороже ставилися до українського націоналізму. Після революції якийсь короткий час, навіть, начебто й сприяли стремлінню до самостійности. Це якраз був той час, коли дозволено було на створення вільної /автокефальної/, української православної церкви. Але при Сталінові поховали були всі надії, щодо децентралізації структури влади в Совегах.

Підчас війни знов пробудився націоналізм в Україні, й деяка частина українських патріотів вважала німецьких нацистів за своїх союзників. Але скоро виявилось, що німецька влада так само була вороже наставлена до українського націоналізму, як і московська, як й в тому випадкові й польська влада, в сфері якої знаходилася частина Західної України після першої світової війни.

"Після смерті Сталіна наступило помітне пом'якшення в структурі влади в з'єднаній оце Україні. Офіційальне твердження щодо історичного розвитку країни, згідно з яким українська нація, з історичної konieczности повинна злитися з московською нацією, замінено тимчасово іншим, більш ліберальним твердженням.

Але такий стан речей на початку 70-тих років був брутально припинений, коли то на приказ Москви змінено партійне керівництво в Україні. Від цього часу відбувається неприхована русифікація України.

"Рівнобіжно з цим відбувається й керований вплив москалів в Україну. Передовсім серед службовців поступово зросло число москалів.

Поміж 1955-тим і 1971-им роком уділ студіюючих на університетах українців зменшився із 69% до 60%. Натомість число українців серед кляси робітників збільшилося з 69% на 74%.

Рівночасно кількість книжок, публікованих в українській мові зменшилася так, що на сьогоднішній день що третя книжка, яка видається в країні, є друкована московською мовою.

"Тепер виходить друком на багато менше книжок по-українськи, як це було в 20-тих роках.

"ЛЯ АЛЬТЕРНАТИВ" переклав один таємний лист міністерства освіти в Києві, в якому заподіється як треба зміцнювати позицію московської мови в школах України.

Із шкільним роком 1983-84, московська мова має бути обов'язковим предметом також і в дитячих садочках та в підготовчих школах.

Зрештою число московськомовних лекцій повинно збільшуватися у всіх галузях шкільництва. Час, якого в зв'язку з тим більше потрібно, повинен бути взятий із годин навчання напр. чужих мов.

"Щоби досягнути при тому як найбільшу ефективність, заробітня платня вчителів московської мови повинна бути підвищена на 16%, також число вчительських місць з цього предмету в пед-інститутах рівнож повинно бути збільшене.

Очевидно, що цей процес не міг не викликати спротиву. Після того, як Совети підписали Гельсінкську угоду почав діяти в краю Гельсінкський Комітет. Ця група, яка повстала 9-го листопада 1976-го року проіснувала до початку 1980-го, доки не виарештовали всіх її членів. Найбільше членів в Гельсінкській групі було 37.

Перша точка акту обвинувачення цієї групи торкалася русифікації країни.

"Віктор Гайнес, що зрадагував справоздання з діяльності групи, є дуже песимістичного погляду, коли робить висновки із ситуації.

Тому, що групу цю знищили, означає це, що в Советах перестали існувати будьякі цивільні й політичні управління. Це вказує також і на це, що московська влада цілковито нехтує Гельсінкську угоду, твердить Гайнес".

Томас фон Вегезак

За щоденником "ЗЮДСВЕНСКА ДАГБЛЯДЕТ", субота 28 липня 1984 р.

Nationen som försvinner

□ "En av Europas stora nationer håller långsamt på att försvinna. Och denna enorma nästan otroliga händelse sker utan att världen uppmärksammar den", skrev den tjeckiske författaren Milan Kundera i The New York Review of Books.

Den nation Kundera syftar på är Ukraina, ett land som till utsträckningen är större än Frankrike och har en befolkning på över 50 miljoner.

Om vad denna "otroliga händelse", som Kundera talar om, i själva verket innebär, kan man

Utifrån

få en noggrann föreställning i den franska tidskriften L'Alternative som ägnat en stor del av sitt senaste nummer (maj-augusti) åt Ukraina.

Kommunisterna har inte alltid varit fiendliga till en ukrainsk nationalism. Efter revolutionen tycks man ett tag ha uppmuntrat strävandena efter självständighet. Det var under denna tid som man tillät skapandet av en fri ukrainsk ortodox kyrka. Men med Stalin begrovs alla tankar på en decentralisering av maktstrukturen inom Sovjet.

Under kriget kom nationalismen att väckas på nytt i Ukraina och en del av patrioterna betraktade nazisterna som sina allierade. Men snart skulle det visa sig att de tyska myndigheterna var lika fiendliga mot en ukrainsk nationalism som de ryska och för den skull också de polska, i vars maktsfär en del av västra Ukraina befunnit sig sedan första världskriget.

Efter Stalins död skedde en påtaglig uppmjukning av maktstrukturen i det nu återförenade Ukraina. Den officiella historiepuffningen, enligt vilken landet av historisk nödvändighet långsamt skulle uppgå i den ryska nationen, ersattes tillfälligt av en annan mer liberal uppfattning. Men denna utveckling stoppades brutalt i början på 70-talet då partiledningen i Ukraina byttes ut på order från Moskva. Sedan dess har en entydig russifiering av Ukraina pågått.

Parallellt med denna utveckling sker en styrd inflyttning av ryssar till landet. Det är främst inom tjänstemannaskiktet som ryssarna successivt ökat sin andel. Mellan 1955 och 1971 har ukrainarnas andel av de universitetsstuderande minskat från 69 till 60 procent. Inom arbetarklassen har i stället andelen ukrainare ökat från 69 till 74 procent.

Samtidigt har antalet böcker publicerade på ukrainska språket minskat så att i dag var tredje bok som utges i landet är skriven på ryska. Det utkommer i dag färre böcker på ukrainska än det gjorde på 20-talet.

L'Alternative har översatt en konfidentiell skrivelse från undervisningsministeriet i Kiev där man redogör för hur det ryska språkets ställning ska förstär-

kas i skolorna i Ukraina. Från och med skolåret 1983-1984 ska det ryska språket bli obligatoriskt undervisningsämne också på daghem och i förskolan. I övrigt ska de ryska lektionernas antal utökas över hela fältet. Tid kan tas från undervisningen i t ex utländska språk. För att nå effektivitet ska lönerna för lärarna i ryska i grundskolan höjas med 16 procent och lärarplatserna i ämnet på de pedagogiska institutionerna utökas.

Naturligtvis har inte denna process kunnat pågå utan opposition. Sedan Sovjet undertecknade Helsingforsavtalet har en Helsingforskommitté varit verksam i landet. Gruppen, som bildades den 9 november 1976, existerade till i början av 1980 då samtliga medlemmar arresterades. När den var som störst hade den 37 medlemmar. Den första punkten på gruppens anklagelseakt gällde russifieringen av landet.

Victor Haynes som skrivit redogörelsen för gruppens verksamhet är mycket pessimistisk när han sammanfattar situationen. Att gruppen krossats innebär att de civila och politiska rättigheterna helt upphört att existera i Sovjet. Det visar också att de ryska myndigheterna totalt nonchalerar Helsingforsöverenskommelsen, hävdar Haynes.

THOMAS von VEGESACK

ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОСТИ УКРАЇНИ

Черговий раз присвячуємо увагу великій події з найновішої української історії, коли-то 43 років тому АКТОМ 30-го ЧЕРВНЯ 1941 РОКУ у княжому городі - Львові ПРОГОЛОШЕНО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ.

Національні Збори вибрали тоді головою Державного Правління Ярослава Стецька, який тепер очолює Організацію Українських Націоналістів - ОУН.

Акт 30-го червня звучить:

"ВОЛЕЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ ПІД ПРОВОДОМ СТЕПАНА БАНДЕРИ ПРОГОЛОШУЄ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ".

Український нарід виявив свою волю по всіх містах і селах України, найперше великими маніфестаціями й масовими здвигами та організуванням державного життя, а далі - збройною боротьбою. Обі наші Церкви благословили цей великий чин - відновлення української держави.

Державний Акт 30-го червня був проголошений у часі, коли друга світова війна набирала найбільших розмірів, бо два найбільші вороги України - нацистівська Німеччина і большевицька Росія зударились на українській Землі з наміром загарбати Україну для себе, а український народ далі тримати в середньовічному невольничому стані. І тоді-то український народ, силою ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ підняв Прапор України й своєї державної самостійності.

Увесь свідомий елемент українського суспільства з великим захопленням став до будови своєї Самостійної Держави, чого наочними свідками є багато з нас - проживаючі, як тут на імміграції, так само і в Краю.

І хоч німці негайно приступили до брутальної ліквідації це Державне Правління та застосували проти українського народу політику терору, розстрілюючи і засилаючи в тюрми, конц-табори всіх що проявляли свій самостійницький ентузіазм, однак Акту з 30-го червня ворог знищити не міг. В обороні своєї, потоптаної окупантами волі - станув український народ. На насильство відповідав зброєю, створюючи Українську Повстанську Армію, що під проводом головного командира сл.пам.ген.хор. Тараса Чупринки - Шухевича залізом, вогнем і кров'ю перетворювала ІДЕЮ 30-го червня, вписуючи золоті сторінки в історію визвольної боротьби України.

Доба української історії, розпочата 30-тим червнем 1941-го року триває. Йде далі боротьба в різних формах, різними способами й засобами та на різних відтинках українського многогранного життя. До боротьби стає вже третє українське покоління, піднявши палаючий смолоскип державницькою ідеєю з 1918 і 1941 років. І ця боротьба йтиме так довго, аж український народ стане господарем і володарем своєї землі і своєї долі - здійснюючи заповіт Тараса Шевченка, що "... в своїй хаті - своя правда й сила і воля...!"

Отже тим дописом відмічаємо і цього року річницю Акту з 30-го червня 1941-го року, схилим наші голови й віддаймо глибоку пошану тим всім нашим героям, що зложили своє дороге життя на жертівник нації в боротьбі за Вільну Українську Державу, що на різних фронтах за те, щоб жив і був свободним український народ.

Проживаючи у вільній шведській країні, манифестуємо нашу єдність з українським народом на рідній Землі, нашу готовість допомагати йому в боротьбі за визволення України з большевицького ярма.

Над Світом висить Третя світова війна, в якій рішатиметься доля багатьох поневолених народів. Україна буде вільною і могутньою державою лиш тоді, коли український нарід власними силами, своєю, українською кров'ю, безкомпромісовою боротьбою здобуде їй волю. Доля наша, майбутність України спочиває виключно в наших руках. Прямуймо, отже, шляхом наших славних вождів української революції - Коновальця, Бандери, Чупринки та вступаймо слідами невмирущих героїв - ОУН-УПА, що взивають нас своїм лицарським кличем: "ЗДОБУДЕШ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ - АБО ЗГИНЕШ У БОРОТЬБІ ЗА НЕЇ"!

Акт відновлення Української Держави 30-го червня 1941 року є для нас всіх дороговказом на дальшому шляху в поході Українського Народу до його остаточної мети!

Вічна Слава Борцям і Героям Української Державности!

С. Чупак

-oooOooo-

ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ, ЩО ПРОЖИВАЮТЬ В СКАНДИНАВСЬКИХ
КРАЇНАХ - ШВЕЦІЇ, ДАНІЇ, НОРВЕГІЇ, І ФІНЛАНДІЇ

З А К Л И К !

ДОРОГІ БРАТИ Й СЕСТРИ!

1000 років тому ми, українці, під проводом нашого Великого, Рівноапостольського Князя ВОЛОДИМИРА - стали християнами.

За Його панування Русь-Україна була однією з найбільших і наймогутніших держав в Європі.

Ми нащадки великого, українського народу не можемо дозволити, щоби ця наша епохальна подія була забута, якось применшена, або й зовсім зникла з нашої пам'яті.

Але тому, що Україна на сьогоднішній день є поневолена лютим ворогом Москвою, не може отже наш народ на Батьківщині відзначити цієї знаменної дати так, як це би належалося б вільному народові. Хоч рік 1988-ий не проміне без сліду в Україні, події зв'язані з тим часом, тобто Хрещення України за нас відзначить Москва... але як хрещення "вєлікаво русскаво народа".

Що так буде, хіба ніхто з нас в цьому не сумнівається. Мало того, москалі, що перебувають у Вільному Західному Світі, не дивлячись на це, що стоять в т.зв. опозиції до сучасного, московсько-більшевицького уряду, в цьому випадкові солідаризуються з ним, діють і діятимуть так само на шкоду Україні, як отож і москалі, що є при владі в совєтській імперії.

Словом москалі цілого Світу є проти нас, їхньою метою є - правду про хрещення України представити " урбі ет орбі", в брєхливому, московському світлі.

З уваги на це являється для нас ясними, що лише на нас українців в діаспорі, що перебуваємо поза нашою Батьківщиною - Україною, спочиває обов'язок знеутралізувати всі московські затії на цьому відтинкові й удowodнити всьому світові, що Хрещення Руси-України 1000 років тому, це рівнозначне з хрещенням українського народу, а не " русскаво "!

Н е л е г к о ю б у д е ц я с п р а в а д л я н а с !

Для того, щоби мати якийсь успіх в цьому, треба нам вже заздалегідь як слід приготуватися до відсічі московських атак різної форми, як рівнож і до самого проведення й відзначення в 1988-мому році 1000-річчя Хрещення Руси-України в національно-українському дусі, в дусі історичної істини.

Як до цього часу, наше українське громадянство на іміграції в цих приготуваннях до ювілейних урочистостей 1000-ліття Хреще-

ння України стало, на нашу думку, на вірний шлях. Створені вже є Світовий, Європейський та локальні Комітети 1000-річчя Хрещення Руси-України. В склад цих комітетів входять наші, поважані й знані громадяни обох віровизнань, тобто українці православні й українці католики. В тісній співпраці з Ювілейними Комітетами є й українці євангелісти.

Одним із таких локальних комітетів є й наш Місцевий Комітет святкування 1000-річчя Хрещення Руси-України на Скандинавію.

В нашому Комітеті на Скандинавію репрезентовані є також українці православні й католики, а саме: пп. Арсен Турцевич, православний теолог по освіті, Степан Чупак, греко-католицький теолог й зв'язковий СКВУ Петро К. Балицький з Данії. Крім цього кооптовані є пп. маґ. Богдан Залуга, Григорій Будяк, Григорій Горинь та Володимир Бретан.

Всі члени місцевого Комітету для підготування Ювілею 1000-ліття Хрещення Руси-України на Скандинавію - проживають в Швеції, за винятком п. Петра К.Балицького, що живе в Копенгазі - Данія.

Завдання згаданих Ювілейних Комітетів 1000-річчя Хрещення Руси-України є, перш за все, підготовляти різні історичні матеріали на цю тему, видати публікації, помістити статті в часописах, не тільки в українській мові, але й в мовах країн поселення нашого українського громадянства, скликати сходини для встановлення слідуючих напрямних діяння, запрошувати наше українське духовенство для відправлення богослужень присвячених події нашого ' М і л е н і ю м ' і т.д. й врешті року 1988-го влаштувати й провести сам Ювілей 1000-річчя Хрещення України як найбільш величаво й урочисто.

Таке завдання має і наш Місцевий Комітет Хрещення Руси-України на Скандинавію.

Як бачимо, що поле діяння цих Ювілейних Комітетів є досить широке й, щоби вив'язатися з покладених завдань не вистарчить лише добра наша воля, бажання й завзяття /чи запал/ до діяння, - тут треба ще й матеріальних засобів - грошей!

Дня 9-го вересня 1983 року, на Конференції Українських Представників Спільноти в Скандинавії, в м. Гетеборґ / між іншим рівнож дата повстання нашого місцевого Комітету 1000-ліття Хрещення Руси-України на Скандинавію / перепроваджено збірку на ціль наших Ювілейних Святкувань. Зібрано 1400 шведських корон і таким чином заложено т. зв. Ювілейний Фонд. Пізніше, при різних нагодах, як от приїзд українського православного священника до Мальме тощо, зібрано ще декілька соток корон.

Але це все є, як то кажуть "краплина в морі". Нам в Скандинавії, для підготування й проведення наших Ювілейних урочистостей треба багато, багато більше грошей!

Тому ми ось тут осмілюємося звернутися із ЗАКЛИКОМ і ПРОХАННЯМ до кожного українця, до кожної українки щедро жертвувати на ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ. Нехай кожний, кожна вплатить що найменше 500 корон до 1988-го року, на конто Фонду.

Чим більша сума грошей буде сплачена одноразова, тим

МОЯ ПОЇЗДКА ДО МАЛЬМЕ Й ОСЛЬО.

Українців в Скандінавії небагато. Но можемо похвалитись одним незвичайним явищем, якого мабуть немає ніде в діаспорі, а саме: живемо в згоді!

Помимо різниць в віроісповіданні, політичного чи теж ідеологічного характеру, так поодинокі земляки, як і наше об'єднання Українська Громада та філії в Стокгольмі, Мальме й Оребру, свідомо й зріло доказують на ділі що можна жити в взаємному виrozumінні і толеранції. Очевидно, що є також у нас розбіжності в поглядах і обрядах, але це не нарушує границь демократії. Доказом цього є наш квартальник С В, який ось читаєте. В СВ поміщаємо усі статті, підписані автором. Але мабуть найкращим доказом нашого демократич-співжиття це те що проходить в нашому релігійному життю.

Для нас тут в Скандінавії це небувала подія, коли до нас завітає наш владика. Для нас не важне, чи це наш православний, чи католицький нам важне одне: це НАШ ВЛАДИКА! Так ось в п'ятницю 28 квітня поїхав я до Мальме щоб разом з нашими земляками на півдні Швеції привітати нашого владика Платона, який разом з о. Осипом Казанова й о. Я. Джурара приїхали до нас. На другий день, тобто в суботу відправив Владика в супроводі обох священників для нас Великодню Службу Божу.

Опісля відбулась привітальна зустріч в домівці нашої місцевої Громади. Владика Платона й супроводжуючих священників привітали після традиції голова нашого об'єднання Г. Горинь хлібом і сіллю. Відтак маленька Оленка Лавришин-Турнквіст привітала священників квітами. Тепло й приємно було нам усім. Здавалось, ніхто із присутніх не думав про те чи то по католицьки, що православному ми приймаємо наших дорогих гостей.

На другий день-неділю приїхали наші гості до Оребру. Після богослуження, подібно як і в Мальме приймали ми наших гостей в домівці нашого льокального об'єднання. Тут було присутніх, як на наші обставини багато людей. Після зборів головної Громади в Скандінавії, Владика посвятив їжу, і ми засіли за столи на спільну вечерю. Так і мимо волі насувається думка: чому ж то так у нас не може бути всюди де тільки є наші поселення, а зокрема в країнах як Великобританія, ЗСА чи теж Канада?

Свою поїздку по Скандінавії закінчили наші гості в Осльо, куди й я здружиною їх супроводив. Після богослужби, на якій було багато присутніх, були навіть гості з Алстралії, провели ми зустріч з обідом у нашого земляка др. М. Радейка.

Г. Будяк

краще, але якщо впливатимуть гроші, принаймні по 100 корон річно від особи, з радістю вітаємо й такий почин!

Як кожний з нас усвідомить собі такий простий обрахунок, а саме: наколи 100 осіб /хіба знайдеться нас стільки свідомих українців в Скандинавії?/ пожертвує 500 корон до 1988-го року на наш Ювілейний Фонд, то одержимо суму 50-ть тисяч корон.

Не так-то надзвичайно й велика є ця сума, але все-ж таки буде певна матеріальна база для наших ювілейних святкувань.

З другої сторони - ці грошеві пожертви не надшерблять так надто нашого домового бюджету.

Мені відомо, що напр. поляки в Данії в зв'язку зі своїм Мілєнієм в 1966-му році мали до своєї диспозиції аж 200-тисяч данських корон!

Невже-ж ми, українці не спроможемося лише на 50-тисяч?

Пам'ятаймо, що справа 1000-ліття Хрещення України торкається нас усіх, весь український народ без різниці віровизнання /православний, католик чи євангеліст/ чи національно-ідеологічних та політичних переконань.

Отже й наш Місцевий Ювілейний Комітет Хрещення Руси-України не репрезентує якесь одне національно-релігійне середовище, він є наскрізь загально, релігійно-громадського, національного характеру, що діє на засадах чисто демократичних.

Тепер якраз трапляється нагода довести, що ми однак спроможні об'єднатися, коли настає потреба, й спільно обстоювати **Н А Ш У С П Р А В У !** Покажім це практично! Жертвуймо отже щиро на Ювілейний Фонд 1000-річчя Хрещення Руси-України!

За Місцевий Комітет 1000-ліття Хрещення Руси-України на Скандинавію, зв'язковий Світового Конгресу Вільних Українців в Данії -

Петро К. Балицький

В зв'язку з ХХІІІ Олімпійськими Іграми, передруковуємо пресове повідомлення СМОЛОСКИПУ. Факти говорять самі за себе!!!

59 ОЛІМПІЙЦІВ, А В ТОМУ 24 ОЛІМПІЙСЬКІ ЧЕМПІОНИ "ЗАМОРДОВАНІ МЕДИЧНИМИ І БІОФІЗИЧНИМИ ЕКСПЕРИМЕНТАМИ" В СРСР. СМЕРТНІСТЬ ОЛІМПІЙЦІВ СРСР ЗРОСЛА НА 400 ПРОЦЕНТІВ І НА 800 ПРОЦЕНТІВ ПОРІВНЯЛЬНО ДО СМЕРТНОСТІ АМЕРИКАНСЬКИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ МЕДАЛІСТІВ.

Лос Анджелес, ХХІІІ Олімпійські Ігри /УІС "СМОЛОСКИП"/. Під час ХХІІІ-їх Олімпійських Ігор в Лос Анджелес "Смолоскип" оприлюднив довгу листу 59-ти олімпійців СРСР, які померли в СРСР передчасно, загадочно, у молодому віці.

Листа ця дійшла на Захід шляхами самвидаву і є потрясаючим документом нашого часу. З початку важко було повірити у таку високу смертність найкращих Олімпійців СРСР. Про це до тепер були лише спорадичні вістки, які було неможливо підтвердити конкретними фактами.

Одержавши цю листу до якої було додано лише два речення "Просимо довести до відома світу" і "Замордовані медичними і біофізичними експериментами" - "Смолоскип" розпочав дослідну роботу. Після встановлення, що такі особи, яких імена були на списку були справді олімпійцями, група молодих лікарів досліджувала, що могло бути причиною їхньої передчасної смерті. У висліді цієї праці стверджено, що ані анаболічні стероїди, ані відомі препарати, які вживають радянські спортсмени не спричиняють передчасну смерть, але можуть спричинити різні поб'чні хвороби. Було встановлено, що середній вік померлих є всього 41,45 років. Тоді виринуло основне питання - що могло бути причиною такої високої смертності олімпійців СРСР? Припущення могло бути лише одне: спортсменам дають експериментальні нові препарати, які доводять до хворіб і смерті молодих людей.

Група дослідників "Смолоскипу" зробила порівняльну аналізу смертності олімпійців СРСР і Олімпійців США, Німеччини /Сх. і Зах./, Італії, Франції і Вел. Британії, які в тому самому періоді /1952-76/ були заступлені на Олімпіадах порівняльно приблизно такою самою кількістю спортсменів. У висліді цієї аналізу можна було ствердити, що лише в шести роках /1976-82/ смертність олімпійців СРСР збільшилася на 400 процентів порівняльно до попередніх років і на 800 процентів порівняльно до смертності американських Олімпійців.

З вимогою розслідувати причини смертності Олімпійців СРСР "Смолоскип" звернувся до Міжнародного Олімпійського Комітету і до медичної комісії МОК-у, яку очолює принц О. де Мерод і д-р Е. Гей, а всю документацію оприлюднено на пресовій конференції, яка відбулася 2 серпня 1984 р. в американському пресовому клубі в Лос Анджелес.

/Інформації про діяльність групи "Смолоскипу" в Лос Анджелес, виступ на телевізійній програмі, пресконференціях, участь у відзначенні найвизначніших американських олімпійців - буде вислано в наступних кількох днях.

"Смолоскип" має повну пресову акредитацію на Олімпіаді/.

СМОЛОСКИП

Українська Інформаційна Служба
P. O. Box 561 Ellicott City, MD, 21043, USA
Ukrainian Information Service

1 серпня 1984 р.

ЛИСТА ПЕРЕДЧАСНО ПОМЕРЛИХ ОЛІМПІЙЦІВ СРСР

Лос-Анджелес /УІС "Смолоскип"/. Нижче подаємо список передчасно померлих Олімпійців СРСР, який дійшов до "Смолоскипу" шляхами самвидаву.

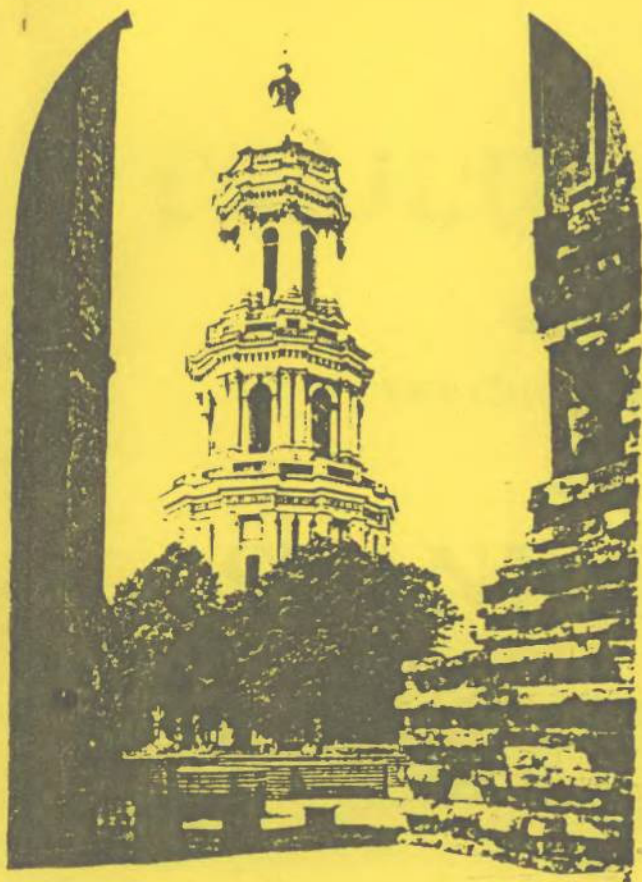
1. БАБИЧ ЄВГЕН, 51 років, росіянин. Здобув золоту медаль в хокею на УІІ-их Зимових Олімпійських іграх. Нар. 7 січня 1921 р.; помер 11 червня 1972 р.
2. БЕЛОВ ОЛЕКСАНДЕР, 27 років, росіянин. Здобув золоту медаль на ХХ-ій Олімпіаді і бронзову на ХХІ-ій в баскетболу. Нар. 9 листопада 1951 р., помер 3 жовтня 1978 р.
3. БЛІНОВ ВІКТОР, 23 роки, росіянин. Здобув золоту медаль на Х-ій Зимовій Олімпіаді в хокею. Нар. 1 вересня 1945 р.; помер 9 липня 1968 р.
4. БОБКОВ ВСЕВОЛОД, 57 років, росіянин. Здобув золоту медаль на УІІ-ій Зимовій Олімпіаді в хокею. Нар. 1 грудня 1922 р.; помер 1 липня 1979 р.
5. БОТЄВ ГРАЦІАН, 53 роки, росіянин. Здобув золоту і срібну медаль на ХУІ-ій Олімпіаді у веслуванні. Нар. 13 грудня 1928 р. Помер 1981 р.
6. БАКАТІН ОЛЕКСАНДЕР, 55 років, росіянин. Зайняв сьоме місце у стрибках у воду на ХУ-ій Олімпіаді. Нар. 1922 р.; помер 1977 р.
7. БОКУН ГЕРМАН, 51 років, білорус. Член команди СРСР на ХУ-ій Олімпіаді, фехтування. Нар. 1927 р.; помер 1978 р.
8. БУЛАТОВ ВОЛОДИМИР, 47 років, білорус. Зайняв 9 місце на ХУІ-ій Олімпіаді у легкій атлетичі. Нар. 1929 р.; помер 1976 р.
9. БУЦДАКОВ ІГОР, 49 років, росіянин. Здобув срібну медаль на ХУІ-ій Олімпіаді у парусному спорті. Нар. 26 серпня 1930 р.; помер 30 квітня 1979 р.
10. ГОРБЯТКОВА НЕЛЛІ, 23 роки, росіянка. Здобула бронзову медаль на ХХІІ-ій Олімпіаді в г'окею на траві. Нар. 25 червня 1958 р.; померла 7 серпня 1981 р.
11. ДЗЕНЕЛЯДЗЕ РОМАН, 33 роки, грузин. Здобув бронзову медаль на ХУІ-ій Олімпіаді в боротьбі. Нар. 1933 р.; помер 1966 р.
12. ЄМЕЛЬЯНОВ ВОЛОДИМИР, 35 років, росіянин. Здобув бронзову медаль на ХУІІІ-ій Олімпіаді в боксі. Нар. 25 квітня 1942 р.; помер 27 травня 1977 р.
13. КАРАВАЄВ ОЛЕГ, 42 роки, білорус. Здобув золоту медаль на ХУІІ-ій Олімпіаді в боротьбі. Нар. 20 травня 1936 р.; помер 23 серпня 1978 р.
14. КАРМАНОВ ВАСИЛЬ, 40 років, росіянин. Зайняв десяте місце на ХУ-ій Олімпіаді у плаванні. Нар. 1927 р.; помер 1967 р.
15. КІКНАДЗЕ АНЗОР, 43 роки, грузин. Здобув бронзову медаль на ХУІІІ-ій Олімпіаді в дзю-до. Нар. 26 березня 1934 р.; помер 17 листопада 1977 р.
16. КОМНАТОВ ГЕННАДІЙ, 33 роки, росіянин. Здобув золоту медаль на ХХ-ій Олімпіаді у велоспорті. Нар. 18 вересня 1946 р.; помер 1 квітня 1979 р.
17. КОНЄВ АНАТОЛІЙ, 44 роки, росіянин. Здобув срібну медаль на ХУ-ій Олімпіаді у баскетболу. Нар. 1921 р.; помер 9 листопада 1965 р.
18. КОРІДЗЕ АВТАНДІЛ, 31 років, грузин. Здобув золоту медаль на ХУІІ-ій Олімпіаді у боротьбі. Нар. 15 квітня 1935 р.; помер 12 квітня 1966 р.

Стор. 2 Листа передчасно...

19. КРИЛОВ ЮРІЙ, 49 років, росіянин. Здобув золоту медаль на VII-ій Зимовій Олімпіаді в хокею. Нар. 11 березня 1930 р.; помер 4 листопада 1979 р.
20. КЮРИНОВ ОЛЕКСАНДЕР, 39 років, росіянин. Здобув золоту медаль на XVII-ій Олімпіаді у важкій атлетиці. Нар. 8 липня 1934 р.; помер 30 листопада 1973 р.
21. КУЦ ВОЛОДИМИР, 48 років, українець. Здобув дві золоті медалі в легкій атлетиці на XVI-ій Олімпіаді. Нар. 7 лютого 1927 р.; помер 16 серпня 1975 р.
22. ЛАГУТИН ЮРІЙ, 29 років, українець. Здобув золоту медаль на XXI-ій Олімпіаді в гандболі. Нар. 15 лютого 1949 р.; помер 30 квітня 1978 р.
23. ЛАТСЕ РЕНАТЕ, 24 роки, литовка. Зайняла четверте місце на XVIII-ій Олімпіаді в легкій атлетиці. Нар. 1943 р.; померла 1967 р.
24. ЛІЛЬОВ БОРИС, 46 років, росіянин. Член команди СРСР на XV-ій Олімпіаді /кінний спорт/. Нар. 1923 р.; помер 1969 р.
25. ЛОМАКІН ТРОФИМ, 49 років, росіянин. Здобув золоту медаль на XV-ій і срібну на XVII-ій Олімпіаді у важкій атлетиці.
26. МАМЕДБЕКОВ РАШІД, 44 роки, азербайджанець. Здобув срібну медаль на XVI-ій Олімпіаді у боротьбі. Нар. 1927 р.; помер 1971 р.
27. МАТВЕЄВ БОРИС, 39 років, росіянин. Зайняв десяте місце на XV-ій Олімпіаді і дев'яте місце на XVI-ій у легкій атлетиці. Нар. 1929 р.; помер 1968 р.
28. МЕКОКІШВІЛІ АРСЕН, 60 років, грузин. Здобув золоту медаль на XV-ій Олімпіаді у боротьбі. Нар. 12 квітня 1912 р.; помер 9 березня 1972 р.
29. МОКЕЄВ АЛЬБЕРТ, 33 роки, росіянин. Здобув золоту медаль на XVIII-ій Олімпіаді в сучасному п'ятиборстві.
30. МУХІН ЛЕВ, 41 років, росіянин. Здобув срібну медаль на XVI-ій Олімпіаді в боксі. Нар. 1936 р.; помер 25 квітня 1977 р.
31. МУРАУСКАС РОМУАЛЬДАС, 45 років, литовець. Здобув бронзову медаль на XVI-ій Олімпіаді в боксі. Нар. 1934 р.; помер 23 травня 1979 р.
32. НІКАНЧІКОВ ОЛЕКСІЙ, 32 роки, білорус. Здобув срібну медаль на XIX-ій Олімпіаді у фехтуванні. Нар. 30 липня 1940 р.; помер 28 січня 1972 р.
33. НОВАК ГРИГОРІЙ, 61 років, українець. Здобув срібну медаль у важкій атлетиці на XV-ій Олімпіаді. Нар. 5 березня 1919 р.; помер 1980 р.
34. НОВІКОВ ВОЛОДИМИР, 43 роки, росіянин. Здобув срібну медаль на XVII-ій Олімпіаді у водному полі. Нар. 25 червня 1937 р.; помер 1980 р.
35. ОГОНКОВ МИХАЙЛО, 47 років, росіянин. Здобув золоту медаль на XVI-ій Олімпіаді у футболі. Нар. 24 червня 1932 р.; помер 1979 р.
36. ПАВЛОВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДЕР, 41 років, білорус. Здобув бронзову медаль на XVII-ій Олімпіаді у фехтуванні. Нар. 14 липня 1936 р.; помер 1977 р.
37. ПЕТРОВ ОЛЕКСАНДЕР, 47 років, росіянин. Член команди СРСР на XV-ій Олімпіаді /футбол/. Нар. 1925 р.; помер 1972 р.
38. ПОПЕНЧЕНКО ВАЛЕРІЙ, 38 років, білорус. Здобув золоту медаль на XVIII-ій Олімпіаді у боксі. Нар. 26 серпня 1937 р.; помер 15 лютого 1975 р.
39. П'ЯТРАС КАРЛА, 32 роки, литовка. Зайняла п'яте місце на XVIII-ій Олімпіаді у веслуванні. Нар. 1937 р.; померла 1969 р.
44. РУБАШВІЛІ ВОЛОДИМИР, 25 років, грузин. Здобув бронзову медаль на XVII-ій Олімпіаді. Нар. 26 грудня 1940 р.; помер 4 лютого 1965 р.

Стор. 3 Передчасно померлі олімпійці...

41. РЯБЧИНСЬКА ОЛІЯ, 26 років, українка. Здобула золоту медаль на XX-ій Олімпіаді у веслуванні. Нар. 26 січня 1947 р.; померла 13 січня 1973 р.
42. САФРОНОВ ВОЛОДИМИР, 45 років, росіянин. Здобув золоту медаль на XV-ій Олімпіаді в боксі. Нар. 29 грудня 1934 р.; помер 26 грудня 1979 р.
43. САВІНА НІНА, 50 років, росіянка. Здобула бронзову медаль на XV-ій Олімпіаді у веслуванні. Нар. 29 вересня 1915 р.; померла 1965 р.
44. СІВКО СЕРГІЙ, 26 років, росіянин. Здобув срібну медаль на XVII-ій Олімпіаді в боксі. Нар. 7 червня 1940 р.; помер 10 листопада 1966 р.
45. СМАГА МИКОЛА, 43 роки, українець. Здобув бронзову медаль на XIX-ій Олімпіаді у легкій атлетичі. Нар. 27 серпня 1938 р.; помер 25 березня 1981 р.
46. СПІРІН ЛЕОНІД, 50 років, росіянин. Здобув золоту медаль на XVI-ій Олімпіаді в легкій атлетичі. Нар. 21 червня 1932 р.; помер 23 лютого 1982 р.
47. ТЕРЕНТИЄВ ФЕДІР, 38 років, росіянин. Здобув золоту медаль на VII-ій Зимовій Олімпіаді. Нар. 4 жовтня 1925 р.; помер 20 січня 1963 р.
48. ТІШІН БОРИС, 51 років, росіянин. Здобув бронзову медаль на XV-ій Олімпіаді у боксі. Нар. 1929 р.; помер 1 вересня 1980 р.
49. ТИЩЕНКО МИКОЛА, 55 років, українець. Здобув золоту медаль на XVI-ій Олімпіаді у футболі. Нар. 1926 р.; помер 1981 р.
50. УДОЛОВ ІВАН, 57 років, росіянин. Здобув золоту медаль на XV-ій Олімпіаді у важкій атлетичі. Нар. 20 травня 1924 р.; помер 16 жовтня 1981 р.
51. УМАРОВ МАХМУД, 37 років, росіянин. Здобув срібну медаль на XVI-ій Олімпіаді у стрілянні. Нар. 10 вересня 1924 р.; помер 25 грудня 1961 р.
52. ФЕДОРОВ ВОЛОДИМИР, 24 роки, казах. Здобув бронзову медаль на XXI-ій Олімпіаді у футболі. Нар. 5 січня 1955 р.; помер 11 серпня 1979 р.
53. ХАРЛАМОВ ВАЛЕРІЙ, 33 роки, росіянин. Здобув золоту медаль на XI-ій і XII-ій Зимовій Олімпіаді в гекс. Нар. 14 січня 1948 р.; помер 27 серпня 1981 р.
54. ЧЕРЕПОВІЧ АНАТОЛІЙ, 34 роки, росіянин. Зайняв шосте місце на XVI-ій Олімпіаді у велосипедному спорті. Нар. 1936 р.; помер 1970 р.
55. ЧІКВІЛЯДЗЕ ПАРНОЗ, 25 років, грузин. Здобув бронзову медаль на XVIII-ій Олімпіаді в дзю-до. Нар. 14 квітня 1941 р.; помер 14 червня 1966 р.
56. ШАВРІН ЮРІЙ, 50 років, росіянин. Зайняв дванадцятье місце на XVI-ій Олімпіаді і дев'яте місце на XVIII-ій Олімпіаді в парусному спорті. Нар. 1924 р.; помер 1974 р.
57. ЖІГАЛОВ ОЛЕКСІЙ, 47 років, росіянин. Зайняв восьме місце на XV-ій Олімпіаді у стрибках у воду. Нар. 1915 р.; помер 1962 р.
58. ЖІГАЛОВА ЛЮБОВ, 54 роки, росіянка. Зайняла шосте місце на XV-ій і XVI-ій Олімпіаді у стрибках у воду. Нар. 1925 р.; померла 1978 р.
59. ЮХНА СІГМАС, 45 років, литовець. Здобув срібну медаль на XVII-ій Олімпіаді і бронзову на XIX-ій у веслуванні. Нар. 13 липня 1935 р.; помер 7 жовтня 1980 р.

Києво-Печерський державний історико-культурний заповідник. Велика дзвіниця (XVIII ст.)

Києво-Печерський державний історико-культурний заповідник. Всіхсвятська церква (XVII ст.)

Києво-Печерський державний історико-культурний заповідник. Залишки Успенського собору (XI–XVIII ст.) та Велика дзвіниця (XVIII ст.)

